

[Indenrigsministeren.]

men det altsaa drejer sig om en almindelig Terminsrestance. Den her nævnte Forhøjelse kan dernæst alene finde Sted, for saa vidt angaar Laan mod Pant i Ejendomme, der omhandles i Konverteringslovens § 4, Nr. 1 og 2, det vil sige Landbrugsejendomme og Ejendomme paa Landet og paa Købstadsjorderne, som til Ejendomsskyld er vurderet til højst 20 000 Kr., og som tilhører handlende, Haandværkere eller Lønarbejdere. Endvidere bestemmes det, at saadanne Forhold fra Laantagerens Side, som efter Henstandslovgivningen vilde have udelukket Henstand, ogsaa udelukker, at de her omhandlede Terminsyndelser kan dækkes i Forbindelse med Laanenes Overførelse.

Bestemmelsen i det foreliggende Lovforslags § 2 tager Sigte paa et Forhold, der særlig angaar de to Husmandskreditforeninger, og hvorom der er sket Henvendelse til Indenrigsministeriet fra Jydsk Husmandskreditforening. Bestemmelsen gaar simpelt hen ud paa at hæve Maksimalgrænsen for det nye Laan fra 10 000 Kr. til 10 400 Kr. for Ejendomme med mindre Areal end 1 ha og fra 12 500 Kr. til 13 000 Kr. for andre Ejendomme.

Jeg skal tillade mig at anbefale Lovforslaget til Tingets velvillige Behandling.

Stensballe: Jeg skal paa mit Partis Vegne tillade mig at anbefale Fremme af dette Lovforslag, som er kommet her til Tinget med de 4 store Partiers Stemmer i Folketinget. Jeg er dog vidende om, at der hersker visse Tvivl om Forstaaelsen af nogle Enkeltheder i § 1, 3die Stykke, og under Hensyn dertil vil jeg, naar Forhandlingen er sluttet, tillade mig at foreslaa Udvalgsnedsat til en kort Behandling og til en Forhandling med Ministeren om Forstaaelsen af disse Bestemmelser.

Buhl: Jeg kan ligesom det ærede 5te Medlem for 4de Kreds (Stensballe) tilsige mit Partis Medvirken til dette Lovforslags hurtige Gennemførelse her i Tinget.

Stein: I Overensstemmelse med den Stilling, som det Parti, jeg har den Ære at repræsentere, har indtaget i det andet høje Ting, kan ogsaa vi tilsige vor Medvirken til hurtig Fremme af det foreliggende Lovforslag. Der er her, som den højtærede Minister sagde, Tale om en faktisk Udvidelse af Henstandslovgivningen; det er i og for sig ikke noget, som kan begejstre os, men vi er sammen med de andre Partier

gaaet ind for den Konverteringsordning, som er lovfæstet ved Loven af 16. December i Fjor, og vi er derfor villige til at medvirke til de Foranstaltninger, som maatte være nødvendige, og som maatte være rimelige for at fremme Konverteringen.

Jeg vil gerne have Lov til blot at gøre nogle ganske enkelte Bemærkninger.

Man kan ikke sige, at Konverteringen hidtil har mødt særlig gunstige Forhold. De Laan, der har været fremme fra offentlig Side — det gælder baade Stat og Kommune —, har ikke været egnede til i og for sig at fremme Konverteringsbestræbelserne eller virke gunstigt i den Retning, Vilkaarene heller ikke, og Forholdene paa Obligationsmarkedet har ikke tilfredsstillet de Forventninger, som man vel havde Grund til at nære paa det Tidspunkt, da Loven blev vedtaget. Det, det skorter paa, er stadig den nødvendige Tillid, og den højtærede Minister vil utvivlsomt i den mellemliggende Tid være blevet klar over, at eet er at vedtage en Konverteringslov, et andet er at faa selve Konverteringen gennemført. Loven af 16. December tilrettelægger jo i ganske særlig Grad Forholdene for en Konvertering inden for de 6 Landkreditforeninger, og det er ikke alene gennem Loven, denne Tilrettelæggelse finder Sted, men ogsaa gennem de supplerende Aftaler, som foreligger. Jeg tror, at Opgaven selv for disse Foreningers Vedkommende vil kræve et overordentligt Opbud af Kræfter, hvis det ikke lykkes at skabe og opretholde et stabilt Obligationsmarked med Kurser omkring Pariteten, men netop derfor kan man ikke se bort fra den Betydning, det har at faa tilvejebragt den bedst mulige Atmosfære ogsaa omkring Bykreditforeningernes Obligationer. Det ene hænger saa nøje sammen med det andet, at enhver Svækkelse af Bykreditforeningsobligationerne vil virke tilbage paa Landkreditforeningsobligationerne, og ganske paa samme Maade vil enhver Stimulans til Bykreditforeningernes Obligationer komme hele Markedet til gode.

Hvis man ønsker en almindelig Rentesenkning her i Landet — og det gør man jo i Virkeligheden fra alle Sider —, burde man i Øjeblikket kunne tale sig til Rette om en Ophævelse eller i hvert Tilfælde en Ændring af den Konverteringsafgift, som Loven af 16. December paalægger Byernes Grundejere, naar de følger Opfordringen til at konvertere. Ganske vist har den Dispensationsbeføjelse, som blev gennemført i dette høje Ting, og den Anvendelse, som den højtærede Minister har gjort af denne Beføjelse, for visse Ejendommers Vedkommende fjernet den Hindring, som Afgiften